

ZÁMEK

KAFKA
JAROMÍR 99/MAIROWITZ

ZÁMEK

PODLE STEJNOJMENNÉHO ROMÁNU
FRANZE KAFKY

ADAPTOVAL
DAVID ZANE MAIROWITZ

NAKRESLIL
JAROMÍR 99

ČESKY VYDAL
LABYRINT

First published in 2013 by SelfMadeHero
5 Upper Wimpole Street, London W1G 6BP
www.selfmadehero.com

Copyright © SelfMadeHero, 2013
English translation and adaptation
© David Zane Mairowitz, 2013
Illustrations © Jaromír 99, 2013
Translation © Vladimír Kafka – heirs, 2013
Czech edition © Labyrint, 2013

ISBN 978-80-87260-58-6

Úvod

Zámek je další z řady Kafkových velkých „nedokončených“ děl. Zde vždy existují dvě teoretické možnosti: buď příběh sleduje nekonečný kafkovský labyrint, s každou příběhovou linkou plodící množství dalších linek, každá otázka vyvolá reakci, protireakci a pak další otázku, nebo... nebo se příběh prostě zastaví. Neskončí, ale spíše se zhroutlí z naprostého vyčerpání, tak jako *Zámek*, uprostřed věty.

Zámek je často vykládán jako zobrazení slepé, totalitní byrokratické mašinerie, která pevně svírá zasněženou vesnici, v níž se příběh odehrává. Ale podobně jako u mnoha kritických výhrad vůči Kafkovi, i tento výklad je irelevantní. Skutečně významná je nedostupnost Zámku a jeho tajemnost vzbuzující touhu dát se do jeho služeb. Neexistuje významnější životní role než sloužit Zámku, tak jako to činí (anebo se alespoň domnívá, že činí) posel Barnabáš; žádná silnější emoce než ta, která je spojena s doručením nesouvislého, zbytečného dopisu, jež zámecký úřad adresuje hlavní románové postavě, zeměměřiči K. (který ve skutečnosti není zeměměřičem a vesnice žádného ani nepotřebuje). Anebo jak ukazuje příběh Barnabášovy sestry Amálie, která byla vulgárně uražena jedním z nižších zámeckých „úředníků“ a celá její rodina – jejíž život je teď v troskách – se plazí před zámeckými úřady a prosí o „milost“ pro svou dceru, která si dovolila odmítnout neslušný návrh.

Ústřední postavou příběhu je osamělý K., jenž se svou poutnickou holí přišel odnikud. K. je samotným Kafkou do stejné míry jako někdejší Josef K. z *Procesu*. Na rozdíl od Josefa K., tento pouhý „K.“ se nepouští do zápasu s neproniknutelným Zákonem, ale raději dělá vše pro to, aby se včlenil do vesnice, aby mohl sloužit, v plané naději, že jednoho dne bude vpuštěn do Zámku. Během tohoto marného snažení se setkává s tajemnou Frídou, postavou, která byla inspirována Milenou Jesenskou, jednou z klíčových žen Kafkova života. Ovšem nikdy se neseťká s Klammem, zámeckým úředníkem (který ale vůbec zámeckým úředníkem být nemusí a jehož vzhled je dokonce předmětem dohadů), jemuž všichni podřízení ustupují z cesty a za kterým vesnické ženy příběhnou, jakmile si je zavolá.

Téměř každý prvek *Zámku* má svůj protiklad. Nic není tak, jak se zdá, nebo jak kdokoliv říká. Ani K. nemá nic skutečně pod kontrolou. Je nucen trmácet se zasněženou vsí, podstoupit řadu erotických pokušení, která (ačkoliv většinou nenaplněná) ho zanechají prázdného a vyčerpaného, mnohem staršího než na začátku příběhu, přestože ve skutečnosti neuplynul ani celý týden.

Poznámka k textu: Hledání definitivní verze Kafkova textu je jako hledání Zámku: cesty jsou zdánlivě nekonečné a spletité. Při práci na anglickém překladu jsem vycházel z několika různých textových variant. Závěr, který jsem zde použil, se nachází v jednom z Kafkových rukopisných náčrtů, nikoliv v původním tištěném vydání.

David Zane Mairowitz

* Toto české vydání vychází z překladu, který pořídil z původního německého originálu Vladimír Kafka.

BYLO UŽ POZDĚ VEČER, KDYŽ K. DORAZIL.

HOSPODA U MOSTU

V HOSPODĚ BYLI JEŠTĚ VZHŮRU, HOSPODSKÝ NĚMĚL SICE NIC K PRONAJMUTÍ, ALE POZDŇÍ HOST HO VELICE PŘEKVAPIL A ZMÁTĚL, A TAK HO CHTĚL NECHAT PŘESPAT NA SLAMNÍKU V LOKÁLE. K. SOUHLASIL.

Ubohé rozpadající se městečko.

VYPADALO TO, JAKO KDYBY TRUDNOMYSLNÝ OBYVATEL DOMU, JEHOŽ BY VLASTNĚ MĚLI ZAMKNOUT NĚKDE V POKOJI, PRORAZIL STŘECHU A VZTYČIL SE, ABY HO VŠICHNI VIDĚLI.

*Mějte ohled na ty nevinné děti!

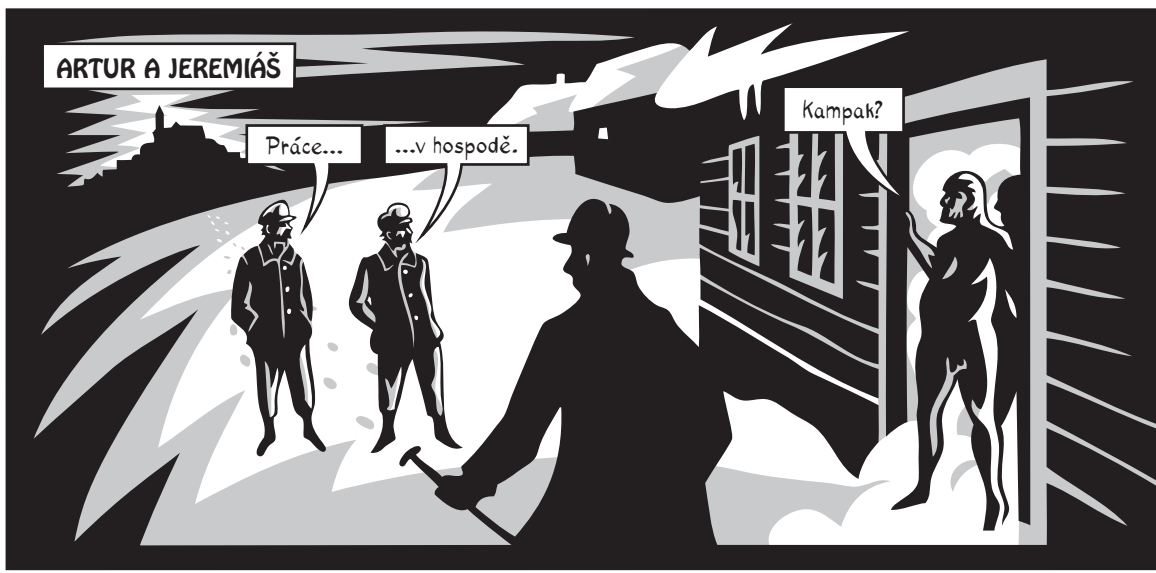

ARTUR A JEREMIÁŠ

Práce...

...v hospodě.

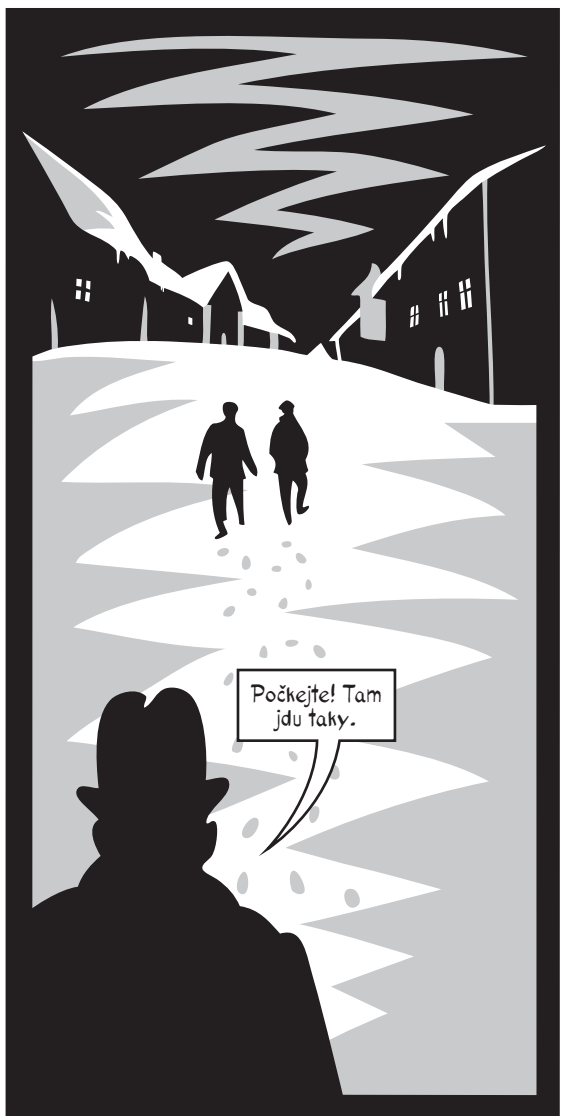
Kampak?

Příležitost
tak trochu si zoufat,
kdybch tu tak stál
jen náhodou a
nikoli úmyslně.

Počkejte! Tam
jdu taky.

Na koho
čekáte?

Na saně.

Tady nic nejezdí.

Je to přece
silnice k Zámku.

Sedněte si. Jsem povozník Gerstäcker.

Zeměměřiči, kam chcete zavést?

Do Zámku.

Pak tedy nejedu.

Vždyť přece patřím k Zámku.

Nebudeš potrestán za to, že mě vezeš?

Co chceš?

